

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/64/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202013
Dátum vydania rozhodnutia:	02.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013202013.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: SUBEROLA, s.r.o., Karpatské námestie 10, 831 06 Bratislava, IČO: 35 701 943, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou: JUDr. Ján Vician, Prievozská 14/A, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0401/99/2013 zo dňa 17.09.2013, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/266/2013-56 zo dňa 06.03.2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 1S/266/2013-83 zo dňa 14.05.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/266/2013-56 zo dňa 6. marca 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 1S/266/2013 - 83 zo dňa 14. mája 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0401/99/2013 zo dňa 17.09.2013 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave č. V/0531/01/2012 zo dňa 08.04.2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 2.000,- € za porušenie ust. § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa z dôvodu uvedenia na trh a ponuky nebezpečného výrobku „drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčka N:61297, EAN 8585030061297“ vo výrokovej časti tak, že „Pre porušenie povinnosti uviesť na trh a ponúkať len bezpečný výrobok pri výkone kontroly inšpektormi SOI bolo zistené uvedenie na trh a ponuka nebezpečného výrobku, drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčka N:61297, EAN: 8585030061297, čím došlo k porušeniu ust. § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane

spotrebiteľa“, nahradilo znením: „Pre porušenie povinnosti ponúkať a predávať len bezpečný výrobok - pri výkone kontroly inšpektormi SOI boli zistené ponuka a predaj nebezpečného výrobku, drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčka N:61297, EAN: 8585030061297, keď predmetný výrobok bol odobraný pri kontrole prevádzky Čínsky obchod, Soblahovská 4, Trenčín dňa 2.10.2012, kontrolovaný subjekt YUN, s.r.o., Soblahovská 4, Trenčín, IČO: 46345264 podľa nadobúdacieho dokladu - dodací list zo dňa 01.06.2012 preukazujúci kúpno-predajný vzťah medzi dodávateľom LEIMPORT, s.r.o., a odberateľom YUN, s.r.o., Trenčín, pri ktorom došlo k ponuke a predaju predmetného výrobku, čím došlo k porušeniu § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákonov SNR Č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov ukladá účastníkovi konania LEIMPORT, s.r.o., Stará Vajnorská 17/B, Bratislava, kontrola vykonaná dňa 05.12.2012 v prevádzkovej jednotke - Veľkoobchod, rozličný tovar LEIMPORT, s.r.o., Stará Vajnorská 17/B, Bratislava v nadväznosti na kontrolu spojenú s odberom vzoriek vykonanou inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Prievidzi, pre Trenčiansky kraj dňa 02.10.2012 pokutu vo výške 1.500,- €. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet Štátna pokladnica č. účtu XXXXXXXXXX, numerický kód - XXXX, VS - XXXXXXXXX“.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona. Žalovaný správny orgán pri vydávaní predmetného rozhodnutia vychádzal z inšpekčného záznamu z kontroly SOI, vykonanej dňa 20.11.2012, z inšpekčného záznamu z kontroly SOI vykonanej dňa 05.12.2012, z inšpekčného záznamu z kontroly SOI vykonanej dňa 17.12.2012 a z oznámení o začatí správneho konania zo dňa 18.03.2013. Na základe zisteného skutkového stavu bolo dňa 08.04.2013 vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty vo výške 2.000,- € pre porušenie ust. § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný správny orgán, ktorý konštatoval, že vo veci zistil dôvody na zmenu rozhodnutia, dôvodmi ktorými boli hlavne nesprávna právna kvalifikácia a neprimerane vysoká pokuta, keď prvostupňový správny orgán nesprávne sankcionoval žalobcu pre porušenie povinnosti uviesť na trh a ponúkať len bezpečný výrobok, nakoľko žalobca sa nenachádzal v postavení dovozcu ale dodávateľa v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto ho bolo možné postihnúť len za ponuku a predaj nebezpečného výrobku. Žalovaný taktiež zohľadnil námietku žalobcu ohľadom výšky uloženej pokuty, ktorú znížil v súlade s kritériami na uloženie pokuty podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom žalovaný správny orgán sa pri rozhodovaní podrobne zaoberal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. Súd má za to, že žalovaný správny orgán svoje skutkové aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite odôvodnil.

K žalobným námietkam žalobcu, v ktorých namieta výrokovú časť rozhodnutia žalovaného z hľadiska jeho určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti konštatoval, že výrok predmetného rozhodnutia spĺňa všetky zákonné požiadavky podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, Správny poriadok (ďalej len „správny poriadok“) správneho poriadku a obsahuje rozhodnutie vo veci aj ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého bolo vo veci rozhodnuté. Výrok spĺňa podmienky určitosti a nezameniteľnosti, je v ňom presne konkretizovaný účastník konania, čas, miesto výkonu kontroly, popisanie skutkového stavu s jednoznačným určením nebezpečného výrobku, aj s poukázaním na kúpno-predajný vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou YUN, s.r.o., ako aj ustanovenie právneho predpisu, ktoré bolo porušené. Výrok rozhodnutia je teda podľa názoru krajského súdu jasný a zrozumiteľný.

Rovnako prvostupňový súd nesúhlasí s námietkou žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného v časti týkajúcej sa výšky pokuty, nakoľko v tomto prípade výrok rozhodnutia určujúci výšku pokuty, je jasný aj zrozumiteľný, keď podľa názoru súdu je z výrokovej časti dostatočne zrejmé, že žalovaný správny orgán uložil žalobcovi, ako účastníkovi pokutu vo výške 1.500,- € to znamená, že z výrokovej časti rozhodnutia je dostatočne zrejmé, že ide o zmenu výšky uloženej pokuty a nie k uloženiu

ďalšej pokuty tak, ako to namieta v žalobe žalobca. Rovnako výšku uloženej sankcie považuje súd za primeranú a to tak na jej represívnu, ako aj preventívnu funkciu.

Krajský súd v Bratislave záverom uvádza, že sa stotožnil so závermi žalovaného správneho orgánu o tom, že v danej veci bol náležite zistený skutkový stav veci, zákonným spôsobom orgány oboch stupňov vo svojich rozhodnutiach náležite vyhodnotili vykonané dôkazy a správne aplikovali relevantné zákonné ustanovenia. Žalobca v žalobe neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že žalovaný správny orgán svojim postupom porušil základné zásady správneho konania a konania o priestupkoch. S poukazom na vyššie uvedené krajský súd žalobu zamietol.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol zmeniť rozsudok krajského súdu tak, že odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti na ďalšie konanie.

Žalobca nezdiera názor krajského súdu v tom, že námietka, týkajúca sa výrokovvej časti rozhodnutia žalovaného z hľadiska jeho určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti nie je dôvodná, keďže výroková časť rozhodnutia žalovaného nespĺňa špecifikáciu deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním. Prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí nespĺnil požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výrokovvej časti rozhodnutia špecifikáciou deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním tým, že neuviedol čas, kedy bolo zistené uvedenie na trh predmetného skúšaného nebezpečného výrobku. Podľa názoru žalobcu čas zistenia ponuky skúšaného nebezpečného výrobku je 07.11.2012 (dátum vydania protokolu o skúške TSU Piešťany), a nie dátum vykonania kontroly dňa 02.10.2012 v prevádzke Čínsky obchod, Soblahovská 4, Trenčín (odber vzorky), ani dátum kontroly v prevádzke žalobcu dňa 05.12.2012 (dátum odovzdania protokolu o skúške). Výroková časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu taktiež neobsahuje špecifikáciu deliktu tak, aby sankcionované konanie nemohlo byť zameniteľné s iným konaním. Žalobca namieta, že krajský súd preskúmaval len náležitosti výrokovvej časti rozhodnutia žalovaného a nezaoberal sa náležitosťami výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia. Napriek tomu ani výroková časť rozhodnutia žalovaného neobsahuje vymedzenie času zistenia protiprávneho konania žalobcu (chýba dátum zistenia protiprávneho konania, čo je dátum vydania Protokolu o skúške TSU Piešťany dňa 07.11.2012) a tiež špecifikáciu - popis skutku, na základe akých zistení a z akého dôvodu bol predmetný výrobok klasifikovaný ako nebezpečný.

Žalobca považuje výrokovú časť rozhodnutia, pokiaľ ide o zmenu výšky uloženej pokuty, za nepresnú a zmätočnú. Zo znenia výrokovvej časti rozhodnutia žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný rozhodol len o zmene časti textu výroku prvostupňového rozhodnutia označeného v úvodzovkách, bez zmeny výšky pokuty stanovenej prvostupňovým správnym orgánom. Súčasne v rámci zmeny časti textu výroku uložil povinnosť zaplatiť pokutu 1.500 €, čím nie je jasný rozsah povinnosti žalobcu, vyplývajúci z takto formulovanej výrokovvej časti rozhodnutia žalovaného. Keďže pokuta bola žalobcovi uložená už vo výroku prvostupňového rozhodnutia, nie je jasné a zrozumiteľné, či žalovaný v napadnutom rozhodnutí uložil žalobcovi ďalšiu pokutu vo výške 1.500 €, alebo mal na mysli iba zdôraznenie pokuty uloženej prvostupňovým rozhodnutím zníženej na čiastku 1.500 €. Žalobca má za to, že výroková časť rozhodnutia žalovaného o sankcii je nepreskúmateľná pre nezrozumiteľnosť.

Žalobca namieta, že krajský súd sa vôbec nevysporiadal s jeho námietkou v žalobe ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci prvostupňovým správnym orgánom ako aj žalovaným. Žalobca zdôrazňuje, že v danom prípade na zistené protiprávne konanie - ponuka a predaj nebezpečného výrobku - hračky, bol povinný prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný aplikovať zákon č. 78/2012 Z.z. o bezpečnosti hračiek, v platnom znení (ďalej len „zákon o bezpečnosti hračiek“), t. zn. osobitný právny predpis pre požiadavky na bezpečnosť hračiek, ktorý je jednoznačne vo vzťahu k zákonu o ochrane spotrebiteľa, upravujúcim všeobecné požiadavky na ochranu spotrebiteľa, lex specialis. Citovaný zákon v § 3 upravuje bezpečnostné požiadavky na hračky, podľa ktorých hračka uvedená na trh musí spĺňať požiadavky prílohy č. 2., vrátane ich fyzikálnych a mechanických vlastností. S poukazom na uvedené je

právne neudržateľný záver krajského súdu, že zákon o ochrane spotrebiteľa určuje predávajúcemu povinnosť, ktorá nevyplyva z osobitných predpisov.

Následne žalobca opätovne spochybňuje určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť výrokovej časti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovaného. Výrok prvostupňového rozhodnutia vôbec neobsahuje popis rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých bola zistená ponuka nebezpečného výrobku „drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčka N: 61297, EAN:8585030061297“, na základe akých relevantných skutočností bola zistená nebezpečnosť tohto výrobku a v čom spočívala jeho nebezpečnosť. Rovnakú vadu obsahuje aj výroková časť rozhodnutia žalovaného. S tým súvisí aj námietka žalobcu, že v zmysle zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v platnom znení prináleží SOI len informovať verejnosť o nebezpečnosti ohrozenia života alebo zdravia predajom nebezpečných výrobkov, SOI nemá zo zákona oprávnenie vyhodnocovať, resp. kvalifikovať výrobky ako nebezpečné, preto aj záver prvostupňového správneho orgánu, že predmetný výrobok nespĺňa požiadavky bezpečného výrobku podľa § 2 písm. g/ zákona o ochrane spotrebiteľa, preto je nebezpečným výrobkom, považuje žalobca za právne irelevantný.

Prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný v odôvodnení svojich rozhodnutí pri konštatovaní nebezpečnosti predmetného výrobku vychádzajú zo záveru TSU Piešťany, a.s., v zmysle ktorého skúšaný výrobok nespĺňa požiadavky uvedené v STN EN 71-1:2012 čl. 5.1 b), čím aj odôvodňujú nebezpečnosť výrobku. Ani prvostupňový správny orgán ani žalovaný však nezdôvodnili, z akých dôvodov predmetný výrobok musí spĺňať požiadavky cit. STN EN, keďže vo všeobecnosti dodržiavanie STN EN je dobrovoľné. Ak teda podľa názoru prvostupňového správneho orgánu a žalovaného predmetný skúšaný výrobok musí zodpovedať požiadavkám STN EN, boli povinní uviesť v odôvodnení rozhodnutia technický predpis, v zmysle ktorého skúšaný výrobok musí byť v zhode s cit. STN EN. Bez uvedenia technického predpisu, ako všeobecne záväzného právneho predpisu, v zmysle ktorého je u daného výrobku povinná jeho zhoda s technickými požiadavkami STN EN 71-1:2012, prvostupňový správny orgán nepreukázal, že predmetné výrobky musia spĺňať požiadavky cit. STN EN. Z toho dôvodu záver prvostupňového správneho orgánu aj žalovaného o nebezpečnosti skúšaného výrobku z dôvodu nedodržania technických požiadaviek STN EN 71-1:2012, ktorý považuje za dostatočný a správny aj krajský súd, je právne irelevantný a nepreskúmateľný. Tento záver odôvodňuje skutočnosť, že posledným platným technickým predpisom, obsahujúcim technické požiadavky na hračky bolo Nariadenie vlády SR č. 63/2011 Z. z., ktorý však s účinnosťou ku dňu 01.03.2012 bolo zrušené práve zákonom 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek, v platnom znení, čo len preukazuje právne odôvodnený záver žalobcu, že v danom prípade mal byť prvostupňovým správnym orgánom aj žalovaným jednoznačne aplikovaný uvedený zákon.

III.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 27.05.2014 uviedol, že výrok predmetného rozhodnutia spĺňa všetky zákonné požiadavky ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku, a teda obsahuje rozhodnutie vo veci aj ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého rozhodol. Výrok spĺňa aj požiadavky určitosti a nezameniteľnosti s iným výrokom rozhodnutia, nakoľko je v ňom presne konkretizovaný účastník konania, časy a miesta výkonu kontrol, popísanie skutkového stavu s jednoznačným určením nebezpečného výrobku a poukázaním na kúpno-predajný vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou Yun, s.r.o., ako aj ustanovenie právneho predpisu, ktoré bolo porušené. Žalovaný má za to, že takto vyhotovený výrok rozhodnutia spĺňa všetky zákonné požiadavky, ale aj potreby právnej praxe, nakoľko je určitý, presný a zrozumiteľný. Taktiež je v danom prípade neodôvodnené spochybňovať zameniteľnosť sankcionovaného konania s iným konaním, nakoľko žalovaný má za to, že už samotné presné určenie účastníka konania s vymedzením miesta a času výkonu kontroly, popisom skutkového stavu a uvedením zákonného ustanovenia, ktoré svojím konaním porušil je dostatočné na to, aby predmetné konanie nemohlo byť zamenené s iným konaním.

Žalovaný považuje za nesprávne tvrdenie žalobcu, že nevyhnutnou časťou výroku rozhodnutia, absencia ktorej má za následok zameniteľnosť konania s iným konaním, je aj uvedenie času, v ktorom bolo zistené uvedenie na trh skúšaného nebezpečného výrobku, pričom žalobca zastáva názor, že čas zistenia

ponuky skúšaného výrobku je 07.11.2012 (dátum vydania protokolu o skúške TSU Piešťany). Podľa názoru žalovaného čas zistenia ponuky skúšaného nebezpečného výrobku predstavuje už čas výkonu kontroly inšpektormi SOI, kedy došlo k odobratiu výrobkov, ktoré predstavujú zvýšené riziko ohrozenia oprávneného záujmu, t. j. dňa 02.10.2012 (dátum výkonu kontroly spojenej s odobratím nebezpečného výrobku).

Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že vo výroku žalovaného absentujú údaje potrebné na špecifikáciu deliktu tak, aby nemohol byť zamenený s iným konaním (popis skutku) nakoľko výroková časť rozhodnutia obsahuje adresu odberateľa (kupujúceho) - spoločnosti Yün, s.r.o. Soblahovská 1508/4, 911 01 Trenčín a adresu žalobcu a dodávateľa (predávajúceho) - vtedy spoločnosti LEIMPORT s.r.o., Stará Vajnorská 17/B, 831 04 Bratislava (teda na jednom z uvedených miest došlo k spáchaniu správneho deliktu), ako aj Dodací list zo dňa 01.06.2012 spolu s pokladničným dokladom č. *0006 (tieto sú súčasťou spisového materiálu), ktorý jednoznačne preukazuje vznik kúpno-predajného vzťahu medzi predmetnými dvoma subjektmi.

Čo sa týka času spáchania správneho deliktu vo vzťahu k predaju nebezpečného výrobku, ten je vo výroku rozhodnutia určený dátumom uvedeným v Dodacom liste (01.06.2012), ktorý sa zhoduje s dátumom uvedeným na doklade o kúpe vystavenom žalobcom zo dňa 01.06.2012. Spôsob spáchania správneho deliktu je vo výroku rozhodnutia zreteľne a jasne uvedený slovami „boli zistené ponuka a predaj nebezpečného výrobku“, čo v danom prípade korešponduje s porušenou povinnosťou uvedenou v § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. „Na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky...“ Žalovaný na základe uvedeného zastáva názor, že aj vzhľadom na požiadavky určitosti, presnosti, zrozumiteľnosti, ale aj stručnosti výroku rozhodnutia, predmetné rozhodnutie spĺňa uvedené podmienky a je vydané v súlade s § 47 ods. 2 Správneho poriadku, čo jednoznačne potvrdil aj krajský súd svojím rozsudkom.

Vo vzťahu k námietke žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre jeho nezrozumiteľnosť v časti týkajúcej sa výšky pokuty žalovaný uvádza, že má za to, že výrok rozhodnutia určujúci výšku pokuty je jasný a zrozumiteľný.

V úvode výrokovej časti sa konštatuje, že prvostupňovým správnym orgánom bola účastníkovi konania pre porušenie § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uložená pokuta vo výške 2 000 € v zmysle § 24 ods. 1 cit. zákona. Za tým nasleduje znenie zmeny výrokovej časti rozhodnutia, ktoré síce uvádza zmenu skutkového stavu a právnej kvalifikácie v úvodzovkách, avšak na tom nič nemení fakt, že súčasťou zmeny výroku rozhodnutia je aj nasledujúci text za úvodzovkami, ktorý ukladá žalobcovi ako účastníkovi konania pokutu vo výške 1 500 €. Žalovaný má za to, že na základe takto formulovanej zmeny výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v rozhodnutí žalovaného niet dôvodu na pochybnosti ohľadom výšky uloženej pokuty. Zmena výrokovej časti rozhodnutia končí až tam, kde začína odôvodnenie rozhodnutia, pričom niet žiadneho logického dôvodu na uloženie ďalšej pokuty. Žalovaný má za to, že každý účastník konania, ktorý bol oboznámený s rozhodnutím v konaní na prvom stupni a aj s rozhodnutím v odvolacom konaní má úplne jasno v otázke výroku predmetných rozhodnutí ohľadom výšky uloženej pokuty.

Žalovaný má za to, že rozhodnutie je potrebné vykladať ako komplexný celok a nie striktné oddelene (výrok, odôvodnenie a poučenie zvlášť), pričom hneď v úvode odôvodnenia rozhodnutia žalovaný vysvetľuje, čo ho viedlo k zmene výšky uloženej pokuty, nie k uloženiu ďalšej pokuty. Nemožnosť uložiť ďalšiu pokutu za ten istý správny delikt pritom nepriamo vyplýva už zo samotného ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý neoprávňuje ani neukladá povinnosť orgánu dozoru uložiť pokutu opakovane. Predmetná hypotéza žalobcu o uložení ďalšej pokuty v odvolacom konaní je v rozpore aj s trestnoprávnou zásadou ne bis in idem, ktorú však možno aplikovať aj v oblasti správneho práva.

Žalovaný nesúhlasí s názorom žalobcu, že v zmysle zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v platnom znení (ďalej len „zákon o štátnej ochrane vnútorného trhu“) prináleží SOI len informovať verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia predajom nebezpečných výrobkov a že SOI nemá právomoc vyhodnocovať výrobky ako nebezpečné. Podľa § 2 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu „Kontrolou vnútorného trhu

sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite“. Z uvedeného vyplýva, že SOI ako orgán kontroly vnútorného trhu je oprávnená zo zákona zisťovať, či sa predávajú bezpečné výrobky, tzn. že zisťovanie bezpečnosti výrobkov prináleží správne mu orgánu SOI priamo z jeho kompetenčného právneho predpisu. V prípade podozrenia SOI pri výkone kontroly prostredníctvom jej inšpektorov, je táto oprávnená odobrať takéto výrobky a zaslať ich na kontrolu do príslušnej skúšobne - technickému ústavu. SOI v danom prípade postupovala v zmysle platnej legislatívy, keď na základe výsledkov skúšky vykonanej Technickým skúšobným ústavom Piešťany, š.p., u skúšaného výrobku - drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčka N: 61297, EAN: 8585030061297 zistila, že sa jedná o nebezpečný výrobok. V danom prípade sa vychádzalo z výsledkov skúšky, ktoré poukazovali na nezhodu s STN EN 71-1:2012.

V správnom konaní prvostupňový správny orgán kvalifikoval takto zistený skutkový stav ako porušenie § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Vzhľadom k povahe výrobku vykonal Technický skúšobný ústav Piešťany š.p., skúšku výrobku na základe požiadaviek STN EN 71-1:2012. Výsledky skúšky preukázali, že predmetný výrobok nespĺňa požiadavky mechanických a fyzikálnych vlastností podľa čl. 5.1 b) uvedenej STN, nakoľko bolo preukázané, že pri skúške ťahom sa z hračky oddelili malé guľôčky, ktoré úplne zapadli do valca na malé časti.

Správny orgán si teda nijakým spôsobom neuzurpoval právo vyhlasovať, či je nejaký výrobok bezpečný alebo nie, naopak konal na základe právnych predpisov a v ich medziach, keď dal posúdiť predmetný výrobok skúšobnému ústavu, ktorý skonštatoval, že tento nespĺňa požiadavky príslušnej STN v celom rozsahu. Právny základ posudzovania výrobkov podľa príslušnej STN vychádza zo zákona o zhode, ktorý definuje určené výrobky (§ 9 ods. 1 zákona o zhode) ako aj technické požiadavky na výrobok (§ 2 ods. 1 písm. i/ cit zákona), pričom slovenská technická norma v zmysle predmetného zákona patrí medzi technické normy. SOI v zmysle § 2 písm. a/ zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu zistila predaj výrobku, ktorý nespĺňal zákonné požiadavky a následne deklarovala, že sa jedná o nebezpečný výrobok na základe skúšobným ústavom zistených skutočností (nesplnenie všetkých požiadaviek príslušnej STN u skúšaného výrobku). SOI teda len aplikovala ustanovenia § 2 písm. g/ a h/ zákona o ochrane spotrebiteľa tak, že skonštatovala, že sa jedná o nebezpečný výrobok, nakoľko nespĺňa požiadavky legálnej definície bezpečného výrobku. Vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaný uvádza, že na daný skutkový stav neaplikoval ustanovenia zákona o bezpečnosti hračiek, nakoľko v zmysle zákona o bezpečnosti hračiek nebol možný sankčný postih pre porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 2 zákona. Z tohto dôvodu postupoval žalovaný v zmysle príslušných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 6 ods. 1, § 24 ods. 1 a 5 zákona), nakoľko samotný zákon o bezpečnosti hračiek v § 3 ods. 2 zákona odkazuje na zákon o ochrane spotrebiteľa. Príslušná STN EN 71-1:2012, ktorá bola podkladom pre vydanie rozhodnutia, obsahuje obdobné bezpečnostné požiadavky na hračky ako príloha č. 2 k zákonu o bezpečnosti hračiek.

Žalovaný odôvodňuje aplikáciu zákona o ochrane spotrebiteľa pred zákonom o bezpečnosti hračiek aj tým, že na predmetnom výrobku je jasne deklarované, že sa jedná o dekoráciu (vid' fotografiu, ktorá je prílohou k inšpekčnému záznamu zo dňa 20.11.2012 ako aj fotografiu na str. č. 3, bod 5. Protokolu o skúške č.: 121200043), čo je na výrobku priamo uvedené výrobcom, resp. dodávateľom. Aj z tohto dôvodu, z hľadiska zachovania právnej istoty, tak prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný postupovali v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, ako všeobecného právneho predpisu.

Žalovaný zastáva názor, že vo svojom rozhodnutí náležite odôvodnil právne závery, ku ktorým dospel pri posudzovaní prípadu a jeho rozhodnutie je v súlade s platnými právnymi predpismi čo do náležitého zistenia skutkového stavu veci, ako aj jeho právnej kvalifikácie.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP).

Z administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 02.10.2012 bola Inšpektorátom SOI so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj pre účely posúdenia bezpečnosti vykonaná kontrola v Čínskom obchode, Soblahovská 1508/4, Trenčín - spoločnosť Yun, s.r.o. a pri kontrole bola odobratá vzorka hračky - „drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčika“ N: 61297, EAN: 8585030061297. Z Protokolu o skúške č. 121200043 zo dňa 07.11.2012, vykonanej Technickým skúšobným ústavom Piešťany, š. p. vyplynulo, že hodnotená vzorka nespĺňa požiadavky uvedené v STN EN 71-1:2012 Bezpečnosť hračiek. Časť 1: Mechanické a fyzikálne vlastnosti. Pri skúške ťahom sa z hračky oddelili malé guľôčky, ktoré úplne zapadli do valca na malé časti. Predmetný výrobok „drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčika“ N: 61297, EAN: 8585030061297 nadobudol kontrolovaný subjekt Yun, s.r.o., podľa nadobúdacieho dokladu od spoločnosti LEIMPORT s.r.o., Stará Vajnorská 17/B, 831 04 Bratislava, IČO: 35 701 943.

Následne bola dňa 05.12.2012 Inšpektorátom SOI so sídlom v Bratislave vykonaná kontrola v PJ VO Rozličný tovar Leimport, Stará Vajnorská 17/B, Bratislava, zameraná na došetrenie odstúpených materiálov („drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčika“ N: 61297, EAN: 8585030061297) týkajúcich sa nebezpečných výrobkov a dodržiavanie všeobecne právnych predpisov pri dovoze výrobkov a ich predaji. Pri kontrole bol odovzdaný kontrolovanému subjektu protokol o skúške č. 121200043 zo dňa 07.11.2012, vykonanej akreditovanou Skúšobňou technickej akustiky a spotrebného tovaru - Technický skúšobný ústav Piešťany, š. p.,.

Rozhodnutím č. V/0531/01/2012 zo dňa 08.04.2013 Inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodol tak, že žalobcovi uložil pokutu vo výške 2.000,- € podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, a to pre porušenie povinnosti uviesť na trh len bezpečný výrobok, čím došlo k porušeniu § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca podal voči tomuto rozhodnutiu odvolanie doručené Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj dňa 24.04.2013. Následne žalovaný rozhodnutím č. SK/0401/99/2013 zo dňa 17.09.2013 zmenil napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti tak, že znenie „pre porušenie povinnosti uviesť na trh a ponúkať len bezpečný výrobok - pri výkone kontroly inšpektormi SOI bolo zistené uvedenie na trh a ponuka nebezpečného výrobku „drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčika“ N: 61297, EAN: 8585030061297, čím došlo k porušeniu § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov“ nahrádza znením „Pre porušenie povinnosti uviesť na trh a ponúkať len bezpečný výrobok pri výkone kontroly inšpektormi SOI bolo zistené uvedenie na trh a ponuka nebezpečného výrobku, drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčika N:61297, EAN: 8585030061297, čím došlo k porušeniu ust. § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa“, nahradilo znením: „Pre porušenie povinnosti ponúkať a predávať len bezpečný výrobok - pri výkone kontroly inšpektormi SOI boli zistené ponuka a predaj nebezpečného výrobku, drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčika N:61297, EAN: 8585030061297, keď predmetný výrobok bol odobraný pri kontrole prevádzky Čínsky obchod, Podlahovská 4, Trenčín dňa 02.10.2012, kontrolovaný subjekt YUN s.r.o., Soblahovská 4, Trenčín, IČO: 46345264 podľa nadobúdacieho dokladu - dodací list zo dňa 01.06.2012 preukazujúci kúpno-predajný vzťah medzi dodávateľom LEIMPORT, s.r.o., a odberateľom YUN, s.r.o., Trenčín, pri ktorom došlo k ponuke a k predaju predmetného výrobku, čím došlo k porušeniu § 6 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákonov SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov ukladá účastníkovi konania LEIMPORT, s.r.o., Stará Vajnorská 17/B, Bratislava, kontrola vykonaná dňa 05.12.2012 v prevádzkovej jednotke - Veľkoobchod, rozličný tovar LEIMPORT, s.r.o., Stará Vajnorská 17/B, Bratislava v nadväznosti na kontrolu spojenú s odberom vzoriek vykonanou inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Prievidzi, pre Trenčiansky kraj dňa 02.10.2012 pokutu vo

výške 1.500,- €. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia priloženou poštovou poukážkou alebo príkazom na úhradu na účet Štátna pokladnica č. účtu XXXXXXXXXX, numerický kód - XXXX, VS - XXXXXXXX“.

Žalovaný svoje rozhodnutie ohľadom zmeny výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu odôvodnil zmenou právnej kvalifikácie, nakoľko účastník konania sa nachádza v postavení dodávateľa v zmysle § 2 písm. e) zákona o ochrane spotrebiteľa. Z podkladov pre vydanie rozhodnutia mal žalovaný za zrejmé, že účastník konania nie je zároveň aj dovozcom, a preto nemôže byť postihovaný za uvedenie nebezpečného výrobku na trh. Pokiaľ ide o výšku pokuty, žalovaný zistil, že prvostupňový správny orgán nepostupoval pri jej určení podľa zaužívanej praxe, v rozhodnutí absentuje odôvodnenie netradične vysokej pokuty za porušenie citovaného zákona v porovnaní so zaužívanou praxou. Žalovaný uvádza, že po dôkladnom preskúmaní podkladov pre vydanie rozhodnutia nenašiel dôvod, ktorý by podmieňoval uloženie pokuty v takej výške v akej ju uložil správny orgán, a preto žalovaný rozhodol o zmene výšky uloženej pokuty za zistený správny delikt.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení účinnom v čase vydania prvostupňového rozhodnutia (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území SR, alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území SR.

Podľa § 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. e) zákona o ochrane spotrebiteľa dodávateľom sa rozumie podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobok a ktorého činnosť neovplyvňuje vlastnosti výrobku.

Podľa § 2 písm. g) zákona o ochrane spotrebiteľa, bezpečným výrobkom je výrobok, ktorý za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania, inštalácie alebo údržby nepredstavuje po dobu určenú výrobcom alebo po dobu obvyklej použiteľnosti nebezpečenstvo pre spotrebiteľa alebo jeho používanie predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo alebo svojimi vlastnosťami zodpovedá požiadavkám podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 písm. h/ zákona o ochrane spotrebiteľa nebezpečným výrobkom je výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky uvedené v písmene g/; za nebezpečný výrobok nemožno považovať výrobok iba preto, že bol do obehu uvedený bezpečnejší výrobok.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky; to neplatí pre použité výrobky dodané ako starožitnosti alebo pre výrobky, ktoré sa majú pred použitím opraviť alebo obnoviť, ak o tom dodávateľ preukázateľne informoval osobu, ktorej výrobok dodáva.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihladením na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje najmä ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k výrobcovi, dovozcovi a dodávateľovi a úlohy orgánov verejnej správy pri kontrole dodržiavania podmienok ustanovených pri ochrane spotrebiteľa. Zákon sa vzťahuje nielen na ochranu pred nebezpečnými výrobkami a službami, ktoré môžu spôsobiť ohrozenie zdravia a života a ohrozenie ekonomických záujmov spotrebiteľa, ale na všetky výrobky, ktoré dodávateľ alebo predajca ponúka kupujúcemu k predaju. Zákon postihuje príslušné subjekty v prípade porušenia ním uložených povinností sankciami tak, ako uvádza v § 24. Z citovaných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, ale aj so samotného účelu a významu tohto zákona je zrejmé, že má za cieľ dosiahnuť, aby sa na trh dostávali len výrobky spĺňajúce požiadavky bezpečnosti tak, aby spotrebiteľ nebol ohrozený na svojich právach. Bezpečnosť výrobku je nevyhnutným predpokladom k tomu, aby výrobok mohol byť ponúkaný spotrebiteľovi, či už zo strany predávajúceho, dovozcu, dodávateľa či iných príslušných subjektov.

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom krajského súdu v tom, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona. Odvolací súd má totiž sa riadne preukázané vykonanie kontroly inšpektormi SOI, prostredníctvom ktorej bola zistená ponuka a predaj nebezpečného výrobku „drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčka“ N: 61297, EAN: 8585030061297. Technický skúšobný ústav Piešťany, š. p., konštatoval v Protokole č. 121200043 zo dňa 07.11.2012, že skúšaný výrobok „drevená hračka na kolieskach s motívom slimáčka“ N: 61297, EAN: 8585030061297 nespĺňa požiadavky uvedené v STN EN 71-1:2012 čl. 5. 1 b). Žalobca sa teda podľa názoru súdu v danom prípade dopustil porušenia povinnosti ponúkať a predávať len bezpečný výrobok, a teda odvolací súd považuje za preukázané, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu zákonnej povinnosti v zmysle § 6 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ ide o aplikáciu zákona a o ochrane spotrebiteľa a príslušnej technickej normy, súd má za to, že tieto boli použité správne. Samotný zákon o ochrane spotrebiteľa pri definícii bezpečného a nebezpečného výrobku odkazuje na osobitný právny predpis - zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Predmetom úpravy tohto zákona je okrem iného aj spôsob ustanovovania technických požiadaviek na výrobky, ktoré by mohli ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo majetok osôb, alebo životné prostredie. Tento osobitný právny predpis upravuje a zároveň umožňuje použitie slovenskej technickej normy.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov technická norma obsahuje pravidlá, usmernenia, charakteristiky alebo výsledky činností, ktoré sú zamerané na dosiahnutie ich najvhodnejšieho usporiadania v danej oblasti a pri všeobecnom a opakovanom použití. Technická norma je slovenská technická norma, ktorá je verejne prístupná. V zmysle ods. 2 slovenská technická norma je vytvorená a schválená podľa § 6 a jej vydanie sa oznamuje vo Věstníku Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj

rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehoty nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Správny poriadok v citovanom ustanovení určuje povinné obsahové náležitosti výroku. Vždy je potrebné uviesť ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. V rozhodnutí, ktorým sa ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, je potrebné určiť lehotu na splnenie uloženej povinnosti. Je nevyhnutné, aby z výroku rozhodnutia bolo jasné, kto je adresátom rozhodnutia a čo sa rozhodnutím zakladá, mení alebo ruší, resp. potvrdzuje. Výrok rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu musí obsahovať rozhodnutie, či sa prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zameťá, či sa prvostupňové rozhodnutie mení a ako, alebo či sa prvostupňové rozhodnutie zrušuje. Nedodržanie tejto požiadavky má za následok nejasnosť, nezrozumiteľnosť, prípadne nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Výrok musí byť formulovaný jasne, stručne a pritom určite, aby účastník konania i orgán, ktorý má rozhodnutie preskúmať, mohol bezpečne a bez pochybností poznať výsledok konania.

Výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje všetky náležitosti tak, ako to ustanovuje Správny poriadok v príslušnom ustanovení. Vo výroku je uvedené ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, taktiež z výroku vyplýva, kto je adresátom rozhodnutia a čo sa rozhodnutím mení. Ako výrok rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu tento obsahuje rozhodnutie o zmene prvostupňového rozhodnutia. Výrok je formulovaný jasne, určito a zrozumiteľne. Výrok, ktorého nebezpečnosť bola zistená je vo výroku je označený tak, že je nezameniteľný s iným výrobkom. Žalobca taktiež podrobne a dostatočne potrebné označuje kontrolovaný subjekt, dodávateľa a právny vzťah medzi týmito dvoma subjektmi vykonanej kontroly. Vo výroku je stručne, jasne a zrozumiteľne popísaný priebeh vykonanej kontroly.

Pokiaľ ide o rozhodnutím uloženú povinnosť plnenia, správny orgán uložil vo výroku rozhodnutia aj lehotu na plnenie. Z výroku rozhodnutia je možné vyvodiť, že žalovaný správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.500,- €, t.j. pôvodne uloženú pokutu vo výške 2.000,- € zmenil tak, že ju znížil, čo okrem iného vyplýva aj z odôvodnenia príslušného rozhodnutia. Neobstojí teda námietka žalobcu, že výrok rozhodnutia žalovaného nie je jasný a zrozumiteľný, či žalovaný v napadnutom rozhodnutí uložil žalobcovi ďalšiu pokutu vo výške 1.500,- € alebo mal na mysli iba zdôraznenie pokuty uloženej prvostupňovým rozhodnutím zníženej na čiastku 1.500,- €. Pokiaľ žalobca namieta neurčitosť výroku rozhodnutia žalovaného o výške pokuty, najvyšší súd je názoru, že zmena výšky pokuty v rozhodnutí nie je formulovaná v súlade s rozhodovacou praxou, ale v kontexte prípadu ju odvolací súd vyhodnotil ako vadu, ktorá nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP)

Odvolací súd má za to, že výška pokuty je primeraná vzhľadom na závažnosť postihovaného konania, právnu úpravu a zaužívanú právnu prax. Určenie výšky pokuty v rámci zákonného rozpätia je vecou voľného uváženia správneho orgánu, avšak ani v rámci tohto rozpätia nemôže byť pokuta uložená v ľubovoľnej výške, pretože správny orgán je povinný brať na zreteľ závažnosť porušenia predpisu, jeho následky či dobu trvania protiprávneho správania. Najvyšší súd konštatuje, že odvolací správny orgán vzal do úvahy všetky uvedené okolnosti a pokutu uložil v primeranej a zákonnej výške. Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu o tom, že výška uloženej sankcie je primeraná a prihlíada tak na jej represívnu, ako aj preventívnu funkciu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v správnom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.